

(Nigella sativa L.)

Effect of row spacing on grain yield and its components of black cumin (Nigella sativa L.) under Kermanshah, conditions

صحبت بهرامی نژاد^۱ و عبدالحمید پاپ زن^۲

اثر فاصله کاشت بر عملکرد و اجزای عملکرد سیاه دانه (Nigella sativa L.) در شرایط آب و هوایی کرمانشاه. مجله علوم زراعی ایران. جلد هشتم، شماره ۳، صفحه: ۲۴۹-۲۴۱.

(Nigella sativa L.)

٪ / ٪

داروها، روز به روز به گیاهان دارویی و فراورده‌های آن بیشتر توجه می‌شود و اعتقاد عمومی درباره استفاده از آن‌ها پیوسته تقویت می‌گردد. آمار سال‌های اخیر نشان می‌دهد که با وجود عرضه‌ی مصنوعی مواد مؤثره گیاهان دارویی نه تنها از میزان کشت و تولید این گیاهان کاسته نشده، بلکه تولید و مصرف آن‌ها افزایش یافته

امروزه درمان بسیاری از بیماری‌ها، از طریق مصرف داروهایی صورت می‌گیرد که منشاء صنعتی دارند و اختصاصاً در آزمایشگاه‌ها تهیه می‌شوند و اثرات قاطع آن‌ها نیز در درمان بیماری‌ها موجب توسعه آن‌ها گردیده است. به دلیل عوارض جانبی بعضی از این

تاریخ دریافت: ۱۳۸۲/۲/۲۸

۱- استادیار، دانشکده کشاورزی، دانشگاه رازی کرمانشاه (مکاتبه کننده)

۲- استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه

تحقیقات شاه و سن ری (Shah and Sen Ray, 2003) در هند، دانه رسیده سیاه دانه حاوی ۷٪ رطوبت، ۴/۳۴٪ خاکستر، ۲۳٪ پروتئین، ۳۹٪ چربی کل، ۴/۹۹٪ نشاسته، ۵/۴۴٪ فیبر خام، ۹/۵۲ mg/۱۰۰ gr توکروفول است. همچنین نشان داده شده است که دانه سیاه دانه از لحاظ اسیدهای چرب لینولئیک، اولئیک و پالمیتیک غنی است (Atta, 2003). برای این گیاه خواص مختلف دارویی از قبیل خواص ضد سرطانی، ضد حساسیت، ضد دیابت و ضد میکروبی (Mouhajir et al., 1999) گزارش شده است. اغلب این خواص به دلیل وجود ترکیبات کینونی مثل: تیمو کینون و دی تیمو کینون در دانه است (Ghosheh et al., 1998). عصاره سیاه دانه، سرطان و رشد سلول‌های پوششی را متوقف می‌کند، و نیز تولید عامل رشد فیرو بلاستیک آنژیونی (FGF) را نیز کاهش می‌دهد. تولید FGF-2 را که در سلول‌های سرطانی پستان یافت می‌شود متوقف می‌کند (Medenica et al., 1997). هافنون و همکاران (Houghton et al., 1995) در تحقیقی بر روی روغن دانه‌ی نمونه‌های جمع‌آوری شده این گیاه در مناطق مختلف، مقدار تیمو کینون را ۰/۱۷-۰/۱۳٪ برآورد کرده‌اند. همچنین الکل‌وئیدها، فلاون تری گلیکوزوئیدها و ساپونین‌ها از دانه این گیاه استخراج و شناسایی شده‌اند (Taskin et al., 2005).

تحقیقات به زراعی در مورد سیاه دانه بسیار اندک است که به آن‌ها اشاره می‌شود. تحقیق بر روی دو گونه *Nigella sativa* و *Nigella damascene* در سه تاریخ کاشت مختلف بهاره در دانشگاه بولونیا در شمال ایتالیا نشان داد که وزن دانه و وزن کل گیاه (بیوماس) با تأخیر در کاشت به دلیل کاهش در تعداد دانه در گیاه و وزن دانه در هر دو گونه کاهش پیدا می‌کند (D'ntuono et al., 2001).

مودی و راشد محصل (۱۳۷۶) در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد با هدف بررسی تراکم بوته در چهار سطح (۲۴۰ و ۱۸۰ و ۱۲۰ و

است. مصرف سالانه گیاهان دارویی در کشورهای صنعتی در بین سال‌های ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۵ بین ۷/۵ تا ۸ درصد افزایش نشان می‌دهد. آمار جهانی نیز نشان می‌دهد که مواد مؤثره حدود پنجاه درصد از داروهای عرضه شده به بازار دارای منشأ طبیعی است و حتی در برخی از کشورها درصد مذکور به رقم نود رسیده است (امید بیگی، ۱۳۷۹).

سیاه دانه (*Nigella sativa* L.) گیاهی از تیره آلاله با نام انگلیسی Black Cumin، Black Caraway، Onion یا Kalunji Seed (Ghosheh et al., 1998) و بومی غرب آسیا است. این گیاه هم به صورت وحشی می‌روید و هم به صورت زراعی کشت می‌شود. در هند، مصر و خاورمیانه نیز کشت می‌گردد. در ایران این گیاه بیشتر در اراک و در مناطقی از کرمانشاه به طور خودرو می‌روید. در اصفهان و در نواحی مختلفی از ایران نیز کشت می‌گردد (مودی و راشد محصل، ۱۳۷۶).

این گیاه یکساله با دوره زندگی کوتاه مدت، مخصوص نواحی نیمه خشک است. سیاه دانه گیاهی با ارتفاع تقریبی ۶۰ سانتی‌متر، با برگ‌های سبز خاکستری و نخی شکل است. در حالت طبیعی گل‌ها به رنگ آبی و دارای ۵ گلبرگ به عرض ۲/۵ سانتی‌متر به رنگ سفید شیری با کناره مایل به آبی است. میوه کپسول (فولیکول) پنج قسمتی است. دانه‌ها معمولاً کوچک (۵-۱ میلی گرم) خاکستری تیره یا سیاه هستند (D'Antuono et al., 2001).

سیاه دانه دارای زمینه‌ی تاریخی و مذهبی در بین اقوام و ملل است، به طوری که میلیون‌ها نفر در نواحی مدیترانه و شبه قاره هند روزانه از روغن دانه آن در پیشگیری طبیعی و یا درمان بیماری‌ها استفاده می‌کنند (Ghosheh et al., 1998). کاربرد اصلی این گیاه در ترکیه، لبنان و ایران است و بیشتر به عنوان ادویه و یا ترشی مصرف می‌گردد و در بعضی مناطق قبل از پخت روی نان پاشیده می‌شود.

امروزه تحقیقات زیادی در مورد محتویات دانه این گیاه و مصارف دارویی آن انجام شده است. بر اساس

۶۰ بوته در مترمربع) و نیتروژن خالص در چهار سطح (۱۵۰ و ۱۰۰ و ۵۰ و ۰ کیلوگرم در هکتار) بر روی عملکرد و اجزا عملکرد سیاه دانه نشان دادند که تراکم بر ارتفاع گیاه، وزن هزاردانه، تعداد دانه در فولیکول، عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک و شاخص برداشت تأثیر معنی دار ندارد. در این آزمایش، عملکرد دانه در تیمار بدون نیتروژن ۵۹۰ و در تیمار ۱۵۰ کیلوگرم نیتروژن ۸۹۶ کیلوگرم در هکتار به دست آمد.

اکبری نیا و همکاران (۱۳۷۶) در آزمایش عملکرد کشت بهاره و پاییزه، رازیانه، زنیان، انیسون و سیاه دانه در شرایط آبیاری و دیم را در منطقه الموت قزوین مورد مقایسه قرار دادند. آن‌ها نشان دادند که سیاه دانه در زمان کاشت پاییزه عملکرد بیشتری دارد. بیشترین عملکرد دانه در شرایط آبیاری و به مقدار ۱۲۹۸ کیلوگرم در هکتار به دست آمد. همچنین تعداد فولیکول در بوته بیشترین همبستگی مثبت را با عملکرد دانه داشت.

صمصام شریعت (۱۳۷۴) فاصله ردیف برای کشت این گیاه را ۷۰-۵۰ سانتی متر پیشنهاد کرده است. این تحقیق با هدف بررسی مراحل فنولوژیک سیاه دانه در شرایط کرمانشاه و پیدا کردن بهترین فاصله ردیف جهت کاشت آن انجام شده است.

بذرهای سیاه دانه در تاریخ ۱۹ فروردین ماه ۱۳۸۱ در شرایط کاملاً یکسان در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه رازی کرمانشاه با بافت سiltی کشت شدند. تیمارهای آزمایش شامل فواصل ردیف ۴۰، ۵۰، ۶۰ و ۷۰ سانتی متر بودند. در هر واحد آزمایشی پنج ردیف گیاه به طول سه متر به صورت خشکه کاری کشت شد. فواصل بین واحدهای آزمایشی یک متر و فواصل بین تکرارها دو متر منظور گردید. عمق کاشت بذر ۳-۲ سانتی متر و کاشت به صورت دستی و متراکم انجام شد. آزمایش خاک قبل از اجرای طرح نشان داد

که خاک مزرعه از لحاظ مواد غذایی غنی بود و نیازی به افزودن کود نیست. با توجه به بارندگی مؤثر در تاریخ بیست و سه فروردین ماه، آبیاری اولیه انجام نشد. بذرهای در تاریخ سی و یک فروردین ماه به طور کامل سبز شدند. آبیاری‌های بعدی به طور منظم در تاریخ‌های بیست و هشت فروردین، ده، بیست و سی خرداد ماه، ششم، پانزدهم و بیست و یکم تیر ماه انجام شد. با توجه به کاشت متراکم بذرهای در سه هفته بعد از سبز شدن، بوته‌ها به فواصل پانزده سانتی متر تنک شدند. به طور منظم چهار بار وجین انجام گرفت. علف‌های هرز مهم مزرعه شامل قیاق، پیچک، شیرین بیان و سس بودند. تاریخ مراحل مختلف رشد شامل سبز شدن، ۵۰٪ گلدهی و دانه‌بندی یادداشت شد. در طول دوره رشد، آفت یا بیماری خاصی در مزرعه مشاهده نشد و در نهایت برداشت در تاریخ سوم مرداد ماه انجام شد. از هر واحد آزمایشی دو ردیف حاشیه حذف گردید و از سه ردیف وسط یک متر طولی جدا و برداشت شد و همچنین تعداد بوته‌ها در محدوده برداشت شده، یادداشت گردید.

صفات ارتفاع بوته، تعداد فولیکول در بوته، تعداد دانه در فولیکول، وزن هزار دانه، عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه در مترمربع و شاخص برداشت اندازه‌گیری و با استفاده از نرم‌افزار SPSS و MSTATc مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. سپس مقایسه میانگین تیمارها و ضرایب همبستگی صفات مورد بررسی با استفاده از برنامه‌های آماری فوق انجام شد. همچنین با در نظر گرفتن عملکرد دانه به عنوان صفت وابسته و سایر صفات به عنوان صفت مستقل رگرسیون چند گانه نیز مورد بررسی قرار گرفت.

تجزیه واریانس صفات ارتفاع بوته، وزن هزار دانه، میانگین تعداد فولیکول در بوته، میانگین تعداد دانه در فولیکول و شاخص برداشت در جدول ۱ ارائه شده است. فواصل مختلف ردیف از لحاظ صفات فوق تفاوت

جدول ۱- میانگین مربعات تأثیر فاصله ردیف بر صفات زراعی سیاه دانه

Table 1. Mean squares for the effect of row spacing on agronomic traits of black cumin

شاخص	عملکرد	عملکرد	میانگین تعداد	میانگین تعداد	وزن	ارتفاع	درجه	S. O. V.
برداشت	بیولوژیک	دانه	دانه در فولیکول	فولیکول در بوته	هزار دانه	بوته	آزادی	منابع تغییرات
Harvest index	Biological yield	Grain yield	Seeds per follicle	Follicle per plant	1000 kernal weight	Plant height	df	
Replication	362.498	268.547	24.207	18.337	0.085	19.369	3	تکرار
Row	1093.394*	780.297*	21.77 ^{ns}	13.785 ^{ns}	0.01 ^{ns}	2.204 ^{ns}	3	فاصله ردیف
Error	239.032	103.005	50.374	17.681	0.067	5.557	9	اشتباه
CV %	25.81	19.74	10.42	21.44	8.54	7.54	-	ضریب تغییرات

*: Significant at the 5% probability level.

*: معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد.

ns: Non significant.

ns: غیر معنی دار.

ردیف ۴۰ سانتی متر بیشترین مقدار و برابر با ۷۷۰ کیلوگرم در هکتار است (شکل ۲). افزایش عملکرد در فاصله ردیف ۴۰ سانتی متر را می توان به افزایش تعداد بوته در واحد سطح و بهینه بودن تراکم در این فاصله ردیف نسبت داد. اگر میزان تراکم بیش از حد بهینه باشد میزان نور، مواد غذایی و رطوبت در حد مطلوب در اختیار بوته قرار نمی گیرد و اگر این تراکم کمتر از میزان بهینه باشد از امکانات محیطی در حد مطلوب استفاده نشده و عملکرد محصول کاهش می یابد. در مجموع می توان گفت که فاصله ردیف ۴۰ سانتی متر در بین تیمارهای این تحقیق بهترین فاصله ردیف برای کاشت این گیاه است و توصیه می گردد که در آزمایش های بعدی فواصل ردیف کمتر از ۴۰ سانتی متر برای دستیابی به تراکم مطلوب، بررسی گردد.

با توجه به کشت پاییزه این گیاه در منطقه الموت استان قزوین و تفاوت معنی دار از لحاظ عملکرد با کشت بهاره (اکبری نیا و همکاران، ۱۳۷۶)، توصیه می شود با توجه به شرایط آب و هوایی کرمانشاه، آزمایش بررسی عملکرد در شرایط بهاره و پاییزه نیز انجام شود.

درصد روغن و درصد اسانس دانه های سیاه دانه به دست آمده در این آزمایش به ترتیب برابر با ۲۸٪ و ۱۴۸٪/۰ اندازه گیری شد. پایین بودن درصد روغن و

معنی دار نشان ندادند. در فاصله ردیف ۴۰ سانتی متر بیشترین وزن هزار دانه و در فاصله ردیف ۶۰ سانتی متر کمترین وزن هزار دانه به دست آمد (جدول شماره ۲). به طور متوسط وزن هزار دانه سیاه دانه ۳/۰۴۱ گرم محاسبه شد. بیشترین تعداد فولیکول در بوته در فاصله ردیف ۷۰ سانتی متر به دست آمده است و به طور متوسط تعداد ۱۹/۶ فولیکول در بوته مشاهده شد. بیشترین تعداد دانه در فولیکول در فاصله ردیف ۵۰ سانتی متر به دست آمد و متوسط این صفت در کل آزمایش ۶۸ دانه در فولیکول بوده است. متوسط شاخص برداشت در کل این آزمایش ۰/۴۶۴ است.

فواصل مختلف ردیف از لحاظ دو صفت عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک تفاوت معنی دار داشتند. مقایسه میانگین ها با آزمون دانکن برای صفت عملکرد دانه نشان داد که تراکم های مختلف در سه سطح قرار می گیرند و عملکرد دانه در فاصله ردیف ۴۰ سانتی متر بیشترین مقدار و برابر با ۶۶۹ کیلوگرم دانه در هکتار است. عملکرد دانه در فاصله ردیف ۷۰ سانتی متر کمترین مقدار و برابر با ۳۴۶ کیلوگرم دانه در هکتار و در کل آزمایش به طور متوسط ۵۱۴ کیلوگرم دانه در هکتار به دست آمده است (شکل ۱). تیمارها از لحاظ عملکرد بیولوژیک نیز در دو دسته قرار گرفتند و در فاصله

اسانس نسبت به ارقام به دست آمده در سایر آزمایش‌ها (نوروزپور و رضوانی مقدم، ۱۳۸۵) را می‌توان به عدم استفاده از کودهای شیمیایی خصوصاً کود ازته و کوتاه بودن دوره رشد نسبت داد.

ضرایب همبستگی ساده بین صفات اندازه‌گیری شده در گیاه سیاه دانه نشان می‌دهد که، تعداد فولیکول در بوته با وزن هزاردانه و شاخص برداشت رابطه منفی و معنی‌داری دارد (جدول ۳). به این ترتیب افزایش تعداد فولیکول در بوته باعث کاهش وزن هزار دانه، تعداد دانه

جدول ۲- مقایسه میانگین صفات مورد ارزیابی در فواصل مختلف ردیف

Table 2. Mean comparison of different characters of different row spacings

فاصله ردیف (سانتیمتر) Row spacing (cm)	ارتفاع بوته (سانتیمتر) Plant height (cm)	وزن هزار دانه (گرم) 1000 kernal weight (g)	تعداد فولیکول در بوته Follicle per plant	تعداد دانه در فولیکول Seed per follicle	شاخص برداشت (%) Harvest index (%)	عملکرد دانه (گرم در مترمربع) Grain yield (g/m ²)	عملکرد بیولوژیک (گرم در مترمربع) Biological yield (g/m ²)
40	30.44 ^a	3.01 ^a	18.25 ^a	69.93 ^a	0.46 ^a	66.92 ^a	77.07 ^a
50	30.94 ^a	3.06 ^a	17.81 ^a	70.05 ^a	0.47 ^a	58.80 ^{ab}	69.27 ^a
60	31.88 ^a	2.98 ^a	20.81 ^a	65.18 ^a	0.45 ^a	45.29 ^{bc}	54.44 ^{ab}
70	31.97 ^a	3.03 ^a	21.56 ^a	67.30 ^a	0.47 ^a	34.63 ^c	8.77 ^b
X±SE	31.44±0.69	3.04±0.06	19.61±1.03	68.11±1.57	0.46±0.00	51.41±5.13	59.89±5.85

میانگین‌های دارای حروف مشابه در هر ستون براساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۵٪ اختلاف معنی‌دار ندارند.

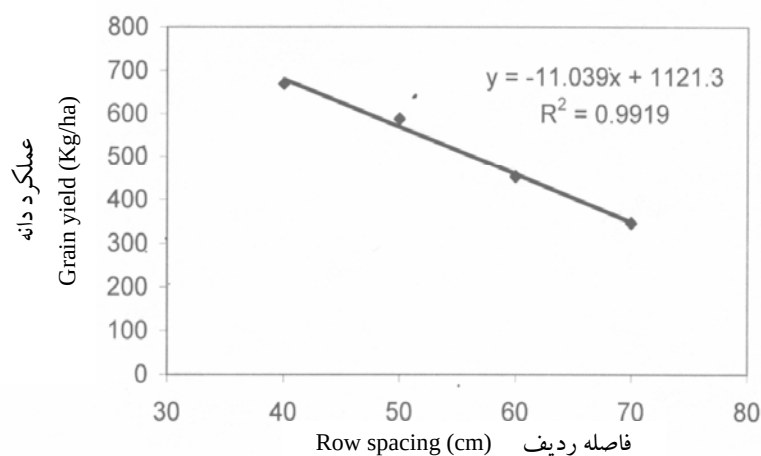
Means in each column, followed by the same letters, are not significantly different at 5% probability level- using Duncan Multiple Range Test (DMRT).

جدول ۳- ضرایب همبستگی صفات زراعی سیاه دانه

Table 3. Correlation coefficient of different agronomic traits of black cumin

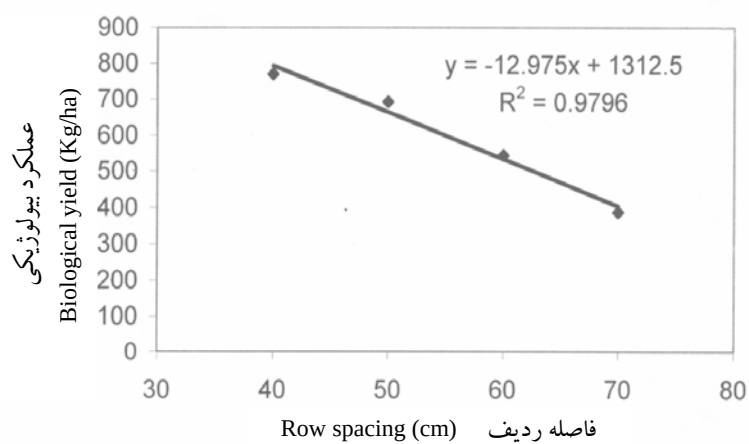
	ارتفاع بوته Plant height	تعداد فولیکول در بوته Follicles per plant	تعداد دانه در فولیکول Seeds per follicle	وزن هزار دانه 1000 kernal weight	عملکرد دانه Grain yield	عملکرد بیولوژیک Biological yield	شاخص برداشت Harvest index
ارتفاع	1						
تعداد فولیکول در بوته		1					
Follicles per plant	0.245 ^{ns}						
تعداد دانه در فولیکول			1				
Seeds per follicle	-0.172 ^{ns}	-0.243 ^{ns}					
وزن هزار دانه				1			
1000 kernal weight	-0.422 ^{ns}	-0.557 ^{ns}	-0.224 ^{ns}				
عملکرد دانه					1		
Grain yield	0.085 ^{ns}	-0.231 ^{ns}	0.424 ^{ns}	-0.113 ^{ns}			
عملکرد بیولوژیک						1	
Biological yield	0.132 ^{ns}	-0.042 ^{ns}	0.4 ^{ns}	-0.219 ^{ns}	0.957**		
شاخص برداشت							1
Harvest index	-0.186 ^{ns}	-0.566*	-0.105 ^{ns}	-0.402 ^{ns}	-0.095 ^{ns}	-0.37 ^{ns}	

* و **: به ترتیب معنی‌دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد.
* and **: Significant at the 5% and 1 % probability levels, respectively.
ns: Non significant.

شکل ۱- رابطه عملکرد دانه در فواصل مختلف ردیف کاشت

Fig. 1. Relationship between grain yield and different row spacings

شکل ۲- رابطه عملکرد بیولوژیک و فواصل مختلف ردیف کاشت

Fig. 2. Relationship between biological yield and different row spacings

برای بهبود عملکرد می توان از صفات فوق به عنوان معیارهای گزینش استفاده کرد.

مراحل سبز شدن بذرها، شروع گلدهی، ۵۰٪ گلدهی و رسیدگی دانه برای میانگین کلیه تیمارها به ترتیب ۹، ۵۰، ۵۸ و ۸۸ روز بعد از کاشت بود. لذا، کل دوره رشد این گیاه از کاشت تا رسیدن بذر ۸۸ روز یادداشت گردید. به نظر می رسد که رشد این گیاه در منطقه آب و هوایی کرمانشاه کاملاً سازگار است و عملکرد مطلوب را نیز تولید می کند، لذا جهت ترویج کشت این گیاه ایجاد مزارع نمایشی برای ترغیب کشاورزان ضروری است.

بدین وسیله از آقایان مهندس سعید جلالی هنرمند، مهندس فرشاد حمزه‌ای، مهندس غلامرضا رزمی، سرکار خانم مهندس زهراالسادات میرمعینی، آقای عباس اسدی، خانم مهندس زهرا رستمی برای همکاری در تمامی مراحل کشت و کار سیاه دانه، مسوولان و کارشناسان محترم شرکت باریج اسانس برای اندازه گیری درصد روغن و اسانس دانه سیاه دانه، دکتر کیانوش چقامیرزا برای کمک در تجزیه آماری داده‌ها و مسئولان محترم پژوهشی دانشگاه رازی به جهت فراهم کردن اعتبار طرح قدردانی می شود.

References

- . بررسی و مقایسه عملکرد کشت بهاره و پاییزه رازیانه، زنیان، انیسون، سیاه دانه در شرایط آبیاری و دیم. چکیده مقالات هفتمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات.
- . رهیافت‌های تولید و فراوری گیاهان دارویی، جلد یک، انتشارات طراحان نشر.
- . پرورش و تکثیر گیاهان دارویی. انتشارات مانی.
- . اثر تراکم گیاهی و نیتروژن بر عملکرد و اجزاء عملکرد سیاه دانه - چکیده مقالات هفتمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات.

در فولیکول و نهایتاً عملکرد دانه نیز شده است. عملکرد دانه نیز با عملکرد بیولوژیکی یک رابطه مثبت بسیار معنی دار دارد. که این رابطه هم تأمین کننده افزایش عملکرد دانه برای مصارف دارویی و هم افزایش عملکرد بیولوژیکی برای مصارف دامی است. همچنین مشاهده گردید که تعداد دانه در فولیکول با عملکرد، یک رابطه مثبت با ضریب کورولاسیون 0.424 دارد، هر چند که این رابطه معنی دار نیست (به دلیل کم بودن تعداد تکرار) اما می توان گفت که نشان دهنده اثر این جزء از عملکرد بر عملکرد دانه است. همچنین می توان گفت که این صفت بیشترین تأثیر را بر روی عملکرد در فاصله‌های 40 و 50 سانتی متر داشته است (جدول ۲). رگرسیون چندگانه عملکرد دانه به عنوان متغیر وابسته و سایر صفات به عنوان متغیرهای مستقل نشان داد که صفات تعداد فولیکول در بوته X_1 و عملکرد بیولوژیکی X_2 سهم معنی داری را در تغییرات متغیر وابسته دارند. معادله رگرسیونی حاصله به صورت زیر است:

$$Y = 21.1043 - 0.7655 X_1 + 0.7566 X_2$$

ضریب تشخیص معادله فوق $R^2 = 0.951$ است.

بدین معنی که $95/1$ درصد از تغییرات متغیر وابسته به وسیله این دو متغیر مستقل قابل توجیه است بنابراین

سیاه دانه (*Nigella sativa*). پژوهش و سازندگی. شماره ۷۳، صفحات ۱۳۸-۱۳۳.

- Atta, M. B. 2003.** Some characteristics of nigella (*Nigella sativa* L.) seed cultivated in Egypt and its lipid profile. Food Chemistry, 83: 63-68.
- D'antuono, F. L., A. Moretti and F. S. A. Lovato. 2002.** Seed yield, components, oil content and essential oil content and composition of *Nigella sativa* L. and *Nigella damascene* L., Industrial Crops and Products 15: 59-69.
- Ghosheh, A. O., A. A. Houdi and A. P. Crooks. 1998.** High performance liquid chromatographic analysis of the pharmacologically active quinines and related compounds in the oil of the black seed (*Nigella sativa* L.). Journal of Pharmaceutical and Biomedical Analysis, 19: 757-762.
- Medenica, R., J. Janssens, A. Tarasenko, G. Lazovic, W. Corbit, D. Powell, D. Jocic and V. Mujovic. 1997.** Anti-angiogenic activity of *Nigella sativa* plant extraction cancertherapy. Proc. Ann. Meeting Am. Assoc. Cancer Res. 38: A 1377.
- Mouhajir, F., J. A. Pedersen, M. Rejdali and G. H. N. Towers. 1999.** Antimicrobial thymohydroquinones of Moroccan *Nigella sativa* seeds detected by electron spin resonance. Pharmaceutical Biology 37 (5): 391-395.
- Shah, S. and K. Sen Ray. 2003.** Study on antioxidant and antimicrobial properties of black cumin (*Nigella sativa* L.), Journal of Food Science and Technology - Mysore, 40 (1): 70-73.

Effect of row spacing on different characteristics of black cumin (*Nigella sativa* L.) under Kermanshah conditions

Bahrami Nejad¹, S. and A. Papzan²

ABSTRACT

Bahrami Najad, S. and A. Papzan. 2006. Effect of row spacing on different characteristics of black cumin (*Nigella sativa* L.) under Kermanshah conditions. Iranian Journal of Crop Sciences. Vol. 8, No. 3, pp 241-249.

Black cumin (*Nigella sativa*) belongs to *Ranunculaceae* family, is one of the most useful medicinal plants which grows wildy in some region of Iran including; Kermanshah. Considering the importance of this medicinal plant, a study with main objective of determination of phonological development cycle of the plant, and to find the best row spacings, was carried out in 2000 in the Faculty of Agriculture of the University of Razi, Kermanshah, Iran. Effect of four row spacings (40, 50, 60 and 70 cm) were studied using randomized complete block design with four replications. The measured traits were as follows; plant height, the number of follicle per plant, the number of seeds per follicle, 1000 kernel weight, biological yield, grain yield, harvest index, oil, and essence percentage. Mean comparison for grain yield, using Duncan Multiple Range Test, revealed that when the seeds were planted in 40 centimeters row spacing, the grain yield was highest (660 Kg/ha), and was significantly different when compared with means of the other treatments. The average oil and essence percentages of seeds in this study were 28% and 0.148%, respectively.

Key words: Black cumin, Row spacing, Grain yield, Yield components, Kermanshah

Received: May, 2003

1- Assistant Professor, Faculty of Agriculture, the University of Razi, Kermanshah, Iran (Corresponding author).

2- Assistant Professor, Faculty of Agriculture, Islamic Azad University, Kermanshah, Iran.